

08 maja 2024

BIULETYN WSPÓLNOTY, ROK XVI, NUMER 691

Spotkania Wspólnoty odbywają się według harmonogramu umieszczonego na stronie Wspólnoty w Domu Diecezjalnym „Tabor” ul. Połonińska 25

Teksty do medytacji od 09.05.2024 r.

Kochani.

Zaczynamy lekturę Pisma Świętego. W tym roku towarzyszy nam krótki list św. Pawła Apostoła do Filipian. Listy św. Pawła wywarły ogromny wpływ na naukę, teologię Kościoła, dlatego warto je poznać i zrozumieć.

Słowo Boże jest ważne, kształtuje nasze serce, pomaga nam oczyścić się z kłamstw złego ducha. Poznając Je poznajmy Boga. Poświęćmy ten czas na spotkanie z Jezusem w Słowie Bożym.

Jak będzie wyglądać ta praca?

1. Pomódl się do Ducha Świętego, uświadom sobie, że stoisz w obecności Boga.
2. Przeczytaj dany fragment Słowa Bożego.
3. Przeczytaj komentarz do tego fragmentu.
4. Napisz w zeszycie to, co dla Ciebie jest najważniejsze z tego fragmentu i z komentarza. Spróbuj z tego stworzyć własną modlitwę, albo postanowienie na dany dzień.
5. Zawierz to wszystko Maryi, odmawiając *Pod Twoją obronę*.

**Na owocną pracę, błogosławię +
Oddaję każdego z Was w rany Chrystusa i Jego Krew,
oraz zamykam w Sercu Maryi.
ks. Damian, Pasterz**

W pierwszej kolejce czytania, starajmy się przeczytać treść danego rozdziału. W drugiej kolejce, czytamy rozdział i czytamy dodatkowo informacje ogólne nt. listu, aby łatwiej nam było zrozumieć samą treść listu, jego kontekst i przesłanie.

W trzecim czytaniu mamy dodatkowo komentarze do wyznaczonych fragmentów.

Dzień	Fragment Listu do Filipian
Czwartek	Flp 3,7-11
Piątek	Flp 3,12-16
Sobota	Flp 3,17-4,1
Niedziela	Flp 3
Poniedziałek	Flp 4,2-9
Wtorek	Flp 4,10-33

Telefon Wspólnoty
☎ 884-315-151

Struktura Wspólnoty
ks. Damian Ziemba
Pasterz
tel. 791-386-047
e-mail: mini-damian@o2.pl
Marcin Zacharski
Lider
tel. 668-451-691
e-mail:
marcin.zacharski@interia.pl

Joanna Wojdyło
V-ce lider

Barbara Zacharska
V-ce lider

Animatorzy diakonii

Agnieszka Machoś
diakonia modlitewna

Konrad Przydział
diakonia uwielbienia

Mateusz Tomaszewski
diakonia prowadzenia
spotkań

Marcin Zacharski
diakonia modlitwy
wstawienniczej

Grzegorz Bomba
diakonia liturgiczna

Joanna Wojdyło
diakonia wprowadzająca

**Klaudia
Winiarska – Przydział**
diakonia medialna

**Agnieszka i Andrzej
Drelich**
diakonia organizacyjna

Barbara Zacharska
diakonia prorocka

Katarzyna Zdeb
diakonia miłosierdzia

Czwartek

Spotkanie z Chrystusem całkowicie zmieniło Pawłową skalę wartości. Wszystko to, co przedtem było dla niego zyskiem, teraz stało się bezwartościowe. Poznanie Chrystusa (w tym decyzja o życiu dla Niego w miłości do Niego) relatywizuje wszystko inne. W tym fragmencie Apostoł mówi o swoim doświadczeniu osobistym; w Rz 9,4-5 mówi o tych przywilejach w sposób bardziej obiektywny. Jednym z podstawowych tematów jest dla Pawła „sprawiedliwość”. Zgodnie z jego wcześniejszym poglądem opierała się ona na wypełnianiu Prawa, co oznaczało pewnego rodzaju zasługę, jaką człowiek mógł wykazać się przed Bogiem. Przyjmując jednak Chrystusa, wierzący jest z Nim zjednoczony; już nie chodzi więc o to, aby wykazać się przed Bogiem jakimiś zasługami, ale o to, aby uznać działanie Boga, który przez Chrystusa i za pośrednictwem wiary prowadzi nas do pojednania z Bogiem. Inicjatywa wychodzi od Boga, a środkiem jest nasz związek z Chrystusem, czyli „wiera”, która jest nie tylko teoretycznym przyjęciem prawd, lecz powierzeniem całej naszej osoby Bogu przez przyjęcie Jezusa Chrystusa. W w. 10 Paweł powraca do tematu solidarności z Chrystusem, posługując się terminem „poznać”, który oznacza tutaj doświadczenie całej zbawczej mocy Chrystusa. Ten udział w zbawczej mocy Chrystusa jest przedstawiony jako udział w Jego śmierci i zmartwychwstaniu. Cierpienia apostoła są uczestnictwem w śmierci Chrystusa, ale Paweł (i każdy chrześcijanin) uczestniczy także w mocy zmartwychwstania Chrystusa. Dzięki temu chrześcijanie mogą wytrwać w wierze aż do momentu, kiedy będą w pełni uczestniczyć w zmartwychwstaniu Chrystusa przez swoje własne zmartwychwstanie (por. Flp 3,21; Rz 8,17; 1 Kor 15,20-22; 2 Kor 1,5-7).

Piątek

Możemy zakładać, że przeciwnicy Pawła w Filipi głosili pewne idee doskonałości, które Paweł tutaj odrzuca. Kładzie on nacisk na to, że nie osiągnął jeszcze doskonałości. Wyraża to za pomocą metafory biegu na stadionie. Jeszcze nie dobiegł do mety. Metą zaś, do której Paweł zdąży i o którą walczy, jest pełne i ostateczne zdobycie Chrystusa. Jakkolwiek przez chrzest i wiarę już osiągnął prawdziwą z Nim łączność (por. Rz 6,2-11; Ga 3, 27), nie jest to jeszcze doskonałe zjednoczenie z Chrystusem (Flp 1,23). Chociaż obraz biegu jest symbolem ludzkiego wysiłku, Paweł ponownie kładzie nacisk na to, że inicjatywa pochodzi od Boga za pośrednictwem Jezusa Chrystusa: „Bóg wzywa w górę w Chrystusie Jezusie”. Werset 15 zdaje się przeczyć temu, co zostało powiedziane wcześniej: Paweł zalicza siebie do „doskonałych” (por. także 1 Kor 2,6), jednak słowo to należy rozumieć tu raczej w sensie „dojrzałych” w przeciwieństwie do „początkujących” (jak w 1 Kor 14,20). Ponadto Apostoł daje do zrozumienia, że niektórzy członkowie wspólnoty przyjęli już krytykowany przez niego punkt widzenia, wyraża jednak pewność, iż Pan sprawi, że zobaczą rzeczy w prawdziwym świetle. Na koniec (w. 17) powraca do metafory biegu: ważne jest to, aby biec i nie zboczyć z drogi. Fragment Flp 3,12-14, zwłaszcza zdanie „zapominając o tym, co za mną, a wytyężając siły ku temu, co przede mną”,

odegrał dużą rolę w tradycji chrześcijańskiej jako opis ideału rozwoju duchowego. Klemens Aleksandryjski cytuje Flp 2,12-13, przedstawiając Pawła jako wzór takiej postawy (Paed. 6). Orygenes często powołuje się na ten urywek w wielu tekstach na temat rozwoju duchowego. Pojawia się on kilka razy w dziełach Bazylego z Cezarei i należy do kluczowych tekstów w teologii duchowości Grzegorza z Nyssy, która podkreśla konieczność nieustannego wzrastania w procesie zjednoczenia się z Bogiem (w związku z tym Jean Danielou ukuł francuski termin *epectase* z greckiego *epekteinomenos* w Flp 3,13). W łacińskiej literaturze patrystycznej tekst ten zajmuje wyjątkowe miejsce w dziełach Augustyna; pojawia się także u Grzegorza Wielkiego i należy później do najczęściej cytowanych tekstów Pawła w teologii duchowości Bernarda z Clairvaux. Bardziej wyczerpująca historia wykorzystania i interpretacji tego tekstu w chrześcijańskiej literaturze byłaby fascynującym dziełem.

Sobota

Końcowa część tej polemicznej sekcji jest zachętą. Przede wszystkim Paweł nakłania Filipian do pójścia za przykładem jego i tych, którzy go naśladują. Chrześcijańska wiara zakłada łączność z Chrystusem, a łączność ta pociąga za sobą konieczność doświadczania w sobie samym śmierci Chrystusa, uczestniczenia w Jego cierpieniach. Przeciwnicy Pawła najwyraźniej bronią triumfalistycznej koncepcji wiary i dają temu wyraz swoim postępowaniem. Następnie Paweł w czterech zdaniach wypowiada nowe inwektywy pod adresem przeciwników. W pierwszej wyraża przekonanie, że „ich losem – zagłada”, wieczne potępienie (Rz 9,22; Flp 1,28). „Ich bogiem – brzuch” było interpretowane na wiele sposobów: a) myślą wyłącznie o jedzeniu; b) myślą tylko o cielesnych przyjemnościach; c) ich jedynym zainteresowaniem są przepisy pokarmowe (por. Rz 14,17); d) troszczą się wyłącznie o siebie (egoiści); e) zajmują się tylko rzeczywistościami materialnymi i fizycznymi (związanymi z wcześniej wymienionymi znakami, w. 2-5). Podobne zdanie pojawia się w Rz 16,18: „Tacy bowiem ludzie nie Chrystusowi służą, ale własnemu brzuchowi”. Znaczenie tego zdania w Liście do Rzymian nie jest jednak jaśniejsze niż w Liście do Filipian. W każdym razie tekst podkreśla zainteresowanie przeciwników sprawami fizycznymi albo kwestiami, do których nawiązują dwie następne inwektywy. „Ich (...) chwała – w tym, czego winni się wstydzić” jest wyraźną aluzją do obrzezania. „To ci, których dążenia są przyziemne”, to znaczy ci, którzy interesują się wyłącznie tytułami czy znakami opierającymi się na rzeczywistościach fizycznych, jak obrzezanie, fizyczny znak przynależności do ludu Izraela. Po scharakteryzowaniu przeciwników Paweł wyklada swoją naukę w formie pozytywnej. Chrześcijanie to ci, których ojczyzna jest w niebie. W odróżnieniu od triumfalistycznych idei swoich adwersarzy Apostoł kładzie nacisk na to, że cały czas jesteśmy pielgrzymami (por. 2 Kor 5,6; por. także Hbr 13,14; 1 P 2,11) i że nasza prawdziwa wartość nie znajduje się w porządku materialnym i ludzkim, lecz duchowym i boskim. Podobnie jak w wielu innych swoich listach (Flp 1,6.10; 1 Kor 1,8; 2 Kor 5,10; 1 Tes 1,10) Paweł nawiązuje do oczekiwania

na paruzję (w. 20). Chrystus doprowadzi do końca dzieło zbawienia. Paweł przedstawia dzieło zbawienia jako przemianę poniżonego śmiertelnego ciała (to znaczy całego człowieka), dzięki czemu Chrystus przekaże ludziom swoją własną chwałę, upodabiając ich do swego własnego ciała. Chodzi tu o pełną i doskonałą łączność z uwielbionym Chrystusem, już zapoczątkowaną w chrzcie (por. Rz 8,29; Flp 3,10). Chrystus dokona tej przemiany dzięki potędze, która umożliwi Mu podporządkowanie sobie wszystkich rzeczy. Ta polemika z adwersarzami kończy się potwierdzeniem serdecznego związku między Pawłem a wspólnotą – jej członkowie są jego radością i koroną (BT: „chwałą”; por. także 2 Kor 1,14; Flp 2,16) – i zachętą do trwania w Panu, czyli do trwania w jedności z Panem Jezusem, wierności Jemu i wdzięczności za Jego pomoc.

Niedziela

O jakich przeciwnikach Paweł mówi w Flp 3? Jedyne, co możemy zrobić – to zebrać fakty, które w Liście do Filipian wydają się nie podlegać kwestii. Ci przeciwnicy podkreślają znaczenie obrzezania jako warunku koniecznego do korzystania z przywilejów udzielonych przez Boga ludowi Izraela; ową przynależność Izraela pojmują w kategoriach znaków fizycznych; prawdopodobnie chodzi tu o pewne aspekty kultu Izraela i przestrzegania Prawa (nie możemy jednak dokładnie określić, jakie to są aspekty oraz do jakiego stopnia miały być uwzględnione). Nie ma dla nich żadnego znaczenia śmierć Chrystusa na krzyżu; uważają się za doskonałych zapewne dlatego, że wiernie wypełniają nakazy Prawa. Biorąc więc pod uwagę ich poglądy, musimy ich zaliczyć do chrześcijan judaizujących (prawdopodobnie pochodzenia żydowskiego), którzy podkreślali żydowskie korzenie wspólnoty chrześcijańskiej oraz stałą i powszechną ważność Prawa.

Poniedziałek

W tym fragmencie zarówno temat, jak i ton znowu ulegają zmianie w porównaniu z rozdz. 3 i Apostoł powraca do tematów z rozdz. 1-2. W w. 2 i 3 Paweł zwraca się do dwóch kobiet ze wspólnoty, które znamy jedynie z imienia, Ewodii i Syntychy. One, wraz z Klemensem i innymi współpracownikami, pomagały mu w głoszeniu Ewangelii. Paweł uważa je za swoje towarzyszki, które wraz z nim trzymały się dla Ewangelii. Z jakiegoś powodu stosunki między nimi się pogorszyły. Paweł wzywa je do życia w zgodzie. Następnie zwraca się do bliżej nie zidentyfikowanej osoby (greckie słowo syzygos może być rzeczownikiem pospolitym [„towarzysz”] albo imieniem własnym [„Syzyg”]), aby pomogła Ewodii i Syntysze się pogodzić. Imiona wszystkich jego współpracowników są w księdze życia (por. Dn 12,1; Ps 69,29; Ap 3,5). Zachęta w w. 4-7 skupia się na tematach radości i pokoju. Temat radości wielokrotnie powraca w Liście do Filipian (1,4.18.25; 2,2.17-18.28.29; 3,1; 4,1.4.10). Pan jest powodem i gwarantem naszej radości. Radość ta powinna objawić się światu pod postacią wyrozumiałości i łagodności. Paweł nie zapomina o paruzji (por. 3,20), ale nie powinna ona budzić niepokoju u wierzących. Wbrew wszelkim obawom i troskom, Bóg udzieli chrześcijanom daru pokoju. Teraz następuje zachęta (w. 8-9) bardziej ogólna i bardziej rozwinięta, w której Paweł

wylicza wartości, jakie powinni cenić chrześcijanie. Mamy tu więc jeden z licznych w NT katalogów (por. Ga 5,22-23; Kol 3,12; 1 Tm 6,11; 2 Tm 2,22.24-25; 1 P 3,8-9; 2 P 1,5-7). Paweł używa tu terminów i pojęć często pojawiających się w filozofii stoickiej. Nawet Grecy uważali takie postępowanie człowieka za godne polecenia, co powinno im zyskać szacunek nawet u obcych (por. w. 5). Wreszcie Paweł radzi Filipianom, aby nie zapominali o nauce, jaką przekazał im zarówno słowem, jak i własnym przykładem. Na koniec zapewnia ich, że Bóg pokoju będzie z nimi (por. Rz 15,33; 2 Kor 13,11).

Wtorek

Sekcja 4,10-20 stanowi jasną tematyczną całość, czym odróżnia się od poprzedniej, a łączy z 2,25. Jej tematem jest wyłącznie podziękowanie, które Paweł składa Filipianom za udzieloną mu pomoc, i mniej ważne komentarze. Mimo że Paweł nauczył się żyć i radzić sobie w każdych warunkach, wyraża Filipianom wdzięczność za okazaną pomoc. Znowu posługuje się tutaj pojęciem typowym dla filozofii stoickiej: wystarczalność. Potrafi żyć w biedzie i w obfitości. Dla stoików owa cnota często miała odcień dumnej samowystarczalności. Natomiast dla Pawła, przeciwnie, owa „wystarczalność” opiera się na pomocy Boga, który udziela mu siły (por. 2 Kor 12,9-10). W w. 14-20 Apostoł jasno wyraża swoją wdzięczność. Filipianie uczestniczyli w jego „ucisku”. Kiedy opuścił Macedonię, udając się w podróż misyjną (por. Dz 17-18), tylko oni pomagali mu w zaspokojeniu jego potrzeb. A kiedy przebywał w Tesalonice, więcej niż raz otrzymał od nich zapomogę. Pomoc udzielona mu przez Filipian miała wartość także na innej płaszczyźnie. Apostoł mówi im, że ich dar jest zapłatą za duchowe dary, jakich im udziela (por. Rz 15,27). Formuła „otrzymałem” (= „potwierdzam otrzymanie”) nadaje oficjalny charakter jego wdzięczności, ale Paweł kończy ten fragment o hojności Filipian słowem „ofiara”. Porównuje dar Filipian z „wdzięczną wonią”, ofiarą przyjemną i miłą Bogu (por. Kpł 1,9). Chrześcijańska wdzięczność obejmuje też prośbę do Boga, aby hojnie wynagrodził darczyńców udziałem w chwale Bożej przez Jezusa Chrystusa. Sekcja kończy się doksologią (w. 20). Pozdrowienie jest krótkie i nie wymienia imiennie żadnego z adresatów. Skierowane jest do wszystkich. Nie wymienia także z imienia osób aktualnie towarzyszących Pawłowi. Apostoł przesyła pozdrowienia wszystkim świętym Kościoła, „zwłaszcza tym z domu Cezara”, czyli należącym do służby cesarskiej. Wzmianka o domu Cezara nie przesądza, że list powstał w Rzymie. Także poza Rzymem byli ludzie pozostający na służbie Cezara. Końcowa formuła ma charakter typowo chrześcijański (jest dokładnie taka sama jak w Flm 25).

Ogłoszenia

1. Przypominamy o obowiązkowej modlitwie Anioł Pański w intencji o otwartość na charyzmaty i ich przyjmowanie dla wszystkich członków wspólnoty przez ręce Maryi oraz zachęcie Pasterza do postu w intencji wspólnoty 12 dnia miesiąca.

2. Posługa modlitwą wstawienniczą prowadzona w pierwszą i trzecią środę miesiąca w godz. od 17.00 do 18.00 w salce Miriam (główny budynek DD Tabor, poziom -1). Zapisy przez formularz

na stronie internetowej: <https://miriam.rzeszow.pl/modlitwa-wstawiennicza/> W miesiącu maju postęga wypada 15.05.2024r.

3. W dniu 18.05.2024r. (sobota) w Domu Diecezjalnym Tabor odbędzie się Czuwanie w Wigilię Zesłania Ducha Świętego, organizowane przez naszą Wspólnotę. Rozpoczęcie o godzinie 20.00 na dużej auli w bud. C. Zapraszamy do liczego udziału.

Przypominamy o Regulaminie korzystania z Pogotowia Modlitewnego dla członków naszej Wspólnoty:

- a. Na telefon pogotowia modlitewnego wysyłamy intencje za siebie, swoją rodzinę i przyjaciół, w nagłych potrzebach m.in.: choroby, zagrożenia zdrowia lub życia. Pamiętajmy, że diakonia modlitewna codziennie modli się ostonowo za każdego członka Wspólnoty.
- b. Intencje za pozostałe osoby można umieszczać na portalu zywawiara.pl
- c. Intencja powinna zawierać imię osoby omodlanej oraz za co konkretnie będziemy się modlić.
- d. Intencje przesyłamy w godz. od 08.00 do 20.00 (w sytuacji zagrożenia życia, o każdej porze). Max. liczba znaków 160 (1 SMS).
- e. Nie udostępniamy otrzymanych intencji osobom spoza Wspólnoty.
- f. Podpisujemy się imieniem i nazwiskiem.
- g. Intencje ogólne niezgodne z regulaminem nie będą przekazywane (np. intencja Bogu wiadoma).
- h. Informacje dotyczące Wspólnoty przekazywane są przez Pasterza, Liderów i Animatorów.
- i. Aktualizacja danych dokonywana jest raz na tydzień.

Redaktor biuletynu: Wojciech Wojdyło • Biuletyn przeznaczony jest wyłącznie do użytku wewnętrznego •

• telefon Wspólnoty i pogotowie modlitewne: ☎ 884.31.51.51 • e-mail: miriam.rzeszow@gmail.com •

• www.miriam.rzeszow.pl • www.facebook.com/miriam.rzeszow •

• • •